

[Alfred Jensen.]

ligt, at man tager på beskæftigelsesproblemet og understøttelserne, som det er sket her i dag. Det var også ejendommeligt at høre finansministerens udtalelser om, at den førte finanspolitik nu viser sine gode virkninger. Jeg troede dog, at man i ministerens parti så med blandede følelser på virkningerne af denne politik, som betyder, at forbruget går ned i hjemmene, og at arbejdsløsheden stiger; men det er, som om man tager lidt lettere på det, end forholdene egentlig berettiger til.

Jeg har ment det nødvendigt at beskæftige mig med disse forhold, fordi det er denne side af nedskæringen, der berører folket og arbejderne stærkest, og det er her, ændringer er påkrævede. Men jeg sporer ikke, hverken i regeringens politik eller i ministerens tale, nogen tendens til at ændre den politik, der føres, eller afbøde de ulemper, den har medført. Vore forslag om indgreb mod prisstigningerne og om mere støtte til boligbyggeriet med det formål at fremme beskæftigelsen og forbedre boligsituationen er blevet afvist, og finansministeren advarer imod at slække den stramme finanspolitik, som jo har givet sig udslag i, at der i år bliver op imod 500 mill. kr. i overskud på budgettet. Ministeren begrundet sin advarsel med, at Danmark ikke har særlig grund til optimisme, idet en hel del af de lande, som Danmark særlig har entreret med, også står overfor vanskeligheder og nu ser sig nødsaget til at træffe foranstaltninger, der kan gøre det vanskeligt for Danmark at bevare den gunstige stilling, som landet tilsyneladende i øjeblikket er kommet ind i. I betragtning af at der findes andre muligheder for dansk politik og dansk økonomi end de linier, som landets politik føres efter, er det ejendommeligt, at regeringen ikke, al den stund den har sin basis blandt den dårligst stillede del af befolkningen, forsøger at udnytte disse muligheder. Men når man ser på regeringens udtalelser, ser på det foreliggende forslag, må man jo konstatere, at der ikke lægges op til noget sådant.

Der er beregnet et overskud på 450 mill. kr. for det kommende finansår. Jeg har vel bemærket, at finansministeren ikke mener, det er sikkert, at det holder, men jeg får ud af hans udtalelser, at han har ønsket

om, at man så skal skaffe dækning for de udgifter, som måtte komme. Hertil kommer, at der skal ofres over 1 milliard på militærvæsenet i det kommende finansår, og der løves ikke, at der vil blive givet mulighed for øgede udgifter til sociale og kulturelle formål, tværtimod.

Vi finder det urimeligt, at der fortsættes med en sådan politik, vi finder det urimeligt, at man f. eks. forøger indkomst- og formueskatten med 100 mill. kr. i det kommende år, urimeligt, fordi denne forhøjelse kommer til at ramme den arbejdende del af befolkningen særlig tungt, og vi godkender ikke en sådan forhøjelse. Jeg har ved ligningslovens behandling talt for, at man i stedet for skulle træffe foranstaltninger, som sikrede en skattelettelse for småkårsfolk. Det er jo en urimelighed, at de arbejdere, der ikke har fået dækning for prisstigningerne, som er dårligt stillede, skal betale mere i skat — ikke alene i kroner og øre, men også forholdsvis — af de utilstrækkelige indkomster i det kommende år, bare fordi lønningerne er steget i kroner og øre. Jeg har rejst spørgsmålet ved ligningslovens behandling. Jeg ser ikke nogen mulighed for at få det ændret der, derfor vil jeg påtale det ved denne lejlighed, og jeg vil også den dag, da udskrivningsloven skal behandles, rejse spørgsmålet. For tiden er ikke inde til at forhøje skatten for den mindre bemidlede del af befolkningen, den skulle tværtimod have skattelettelse; og muligheden herfor er tilstede, hvis man ville følge en anden politik med deraf følgende ændret fordeling af de udgifter, der skal og må afholdes.

Hvad jeg har sagt om indkomstskatten, gælder naturligvis også om forbrugsafgifterne; også her må der lættes til. Det forekommer mig i det hele taget urimeligt, at man fortsat tager flere og flere penge ind i skat af arbejdere, tjenestemænd og funktionærer; det forekommer mig, at det er andre, der bør undgælde. Men det er vel hele den linie, der følges fra regeringens side, at man søger at kradse så mange penge ind som muligt.

Jeg vil i denne forbindelse protestere imod, at man fortsat fra finansministeriets side gør forsøg på at indkassere de beløb, som er udbetalt til sømænds hustruer under besættelsen. Jeg har set eksempler på, at